

DPR-602-01/12-145

Zagreb, 21. prosinca 2012.

Gđa Danijela Jandrić

OŠ Zrinskih i Frankopana, Otočac

danijela.jandric@gmail.com

Poštovana,

prije nekoliko godina uočili smo da se u praksi dječjih vrtića i škola pojavila dvojba i pitanje je li potrebno pribaviti suglasnost roditelja za psihološku obradu djeteta i individualni kontakt psihologa s djetetom u dječjem vrtiću ili školi. Potaknuta time, a polazeći od stajališta da je zaštita dječjih prava i interesa nedvojbeno vezana za stručno praćenje i poticanje razvoja djece, pravobraniteljica za djecu zatražila je ekspertno mišljenje Odsjeka za psihologiju Filozofskog fakulteta u Zagrebu i Hrvatske psihološke komore. Temeljem toga, o svojim i ekspertnim stajalištima, izvijestila je strukovne udruge predškolskih i školskih psihologa.

Ured pravobraniteljice za djecu smatra da je izravni kontakt stručnog suradnika-psihologa s djetetom, kao i primjena psiholoških metoda, tehnika i mjernih instrumenata, način i oblik profesionalnog rada psihologa te je on i zaposlen kako bi, među ostalim, utvrđivao različite dimenzije djetetovog ponašanja, funkcioniranja i razvoja ili pomagao djetetu i poticao njegov razvoj kroz tretman, savjetodavni rad i druge vrste intervencije. Pri tome je psiholog dužan ponašati se sukladno Zakonu o psihološkoj djelatnosti i drugim zakonima i propisima Republike Hrvatske, odgovoran je pred stručnom javnošću i pred Hrvatskom psihološkom komorom u okviru čijih tijela, Etičkog povjerenstva i Suda časti, može i odgovarati za eventualno prijavljeno neprofesionalno ponašanje.

Moguće nepoznavanje rada psihologa u vrtiću ili školi i njegovih ingerencija može se preduhitriti informiranjem roditelja o poslu i stručnom radu psihologa (na roditeljskom sastanku, kroz pisane materijale upućene roditeljima, informacijama na panoima...) te pri tome ne bi trebala biti potrebna suglasnost roditelja, koja se ne traži niti za izvođenje pojedinih predmeta ili primjenu tehnika podučavanja u školi kao što se ne traži niti za ambulantnu liječničku obradu djece.

Hrvatska psihološka komora, osim stava da za redovne poslove psiholog ne treba prethodnu suglasnost roditelja, naglašava da psiholog treba upoznati roditelje o rezultatu

procjene psihičkog stanja djeteta, a naročito ako je utvrdio neka odstupanja, što je u praksi također, redovni posao psihologa.

Odsjek za psihologiju navodi da upisom djeteta u dječji vrtić i potpisivanjem ugovora s vrtićem, roditelj daje suglasnost za te, kao i druge redovite aktivnosti koje se poduzimaju s ciljem praćenja i optimaliziranja djetetova razvoja i unapređenja rada vrtića. Pritom dječji vrtić kao i stručni tim vrtića, čiji je psiholog član, ne odriče prava roditeljima, nego suradnju s njima smatra nužnim i neizostavnim dijelom svojeg djelovanja. Izuzetak, prema mišljenju Odsjeka za psihologiju, čini samo primjena psihodijagnostičkih instrumenata u neke vanjske svrhe, primjerice za provođenje znanstvenog istraživanja. U takvim slučajevima, uz suglasnost nadležnih ministarstava te ravnatelja i stručnog tima dječjeg vrtića, potrebno je, u skladu s Etičkim kodeksom istraživanja s djecom, prije primjene psihodijagnostičkih instrumenata tražiti i izričitu suglasnost roditelja.

Nadamo se da smo odgovorili na vaša pitanja.

S poštovanjem,

PRAVOBRANITELJICA ZA DJECU

Mila Jelavić, dipl. iu